

Den 22. Internationale Geografkongres i Montréal, Canada, 1972

Af J. Humlum

Humlum, J., 1973: Den 22. Internationale Geografkongres i Montréal, Canada, 1972. *Geografisk Tidsskrift* 72, 64-67. København, september 30, 1973.
22nd International Geographical Congress. Canada 1972.

Professor, dr. phil. J. Humlum, Kulturgeografisk Institut, Aarhus Universitet, DK 8000, Aarhus C.

Den første internationale geografkongres blev afholdt i Antwerpen i 1871. Den havde kun nogle få hundrede deltagere, hovedsagelig geografer fra europæiske medlemslande. Siden 1871 har der i princippet været afholdt internationale geografkongresser hvert 4. år, dog med afbrydelser under den 1. og den 2. verdenskrig. Den første kongres efter den 2. verdenskrig skulle have været afholdt i 1948 i Lisboa i Portugal – et land der ikke havde deltaget i krigen – men blev lidt forsinket og afholdtes først i april 1949. I 1952 holdtes den internationale geografkongres i Washington, USA, i 1956 i Rio de Janeiro, Brasilien, i 1960 i Stockholm, hvor de nordiske lande i fællesskab var værtsnationer, og hvor ekskursioner udstrakte sig til samtlige nordiske lande. Den følgende kongres, i 1964, var i London, England, og i 1968 afholdtes den 21. internationale geografkongres i New Delhi i India, og den 22. og sidste internationale geografkongres blev afholdt ved universiteterne i Montréal i Canada, hvor man ved et særligt møde fejrede unionens 100 års jubilæum.

Den næste internationale geografkongres, den 23., vil, efter indbydelse fra Sovjetunionen, blive afholdt i Moskva i sommeren 1976, og i tilslutning til den vil der blive arrangeret ekskursioner i næsten alle dele af Sovjetunionen.

I løbet af disse 100 år er der foregået en meget stærk udvikling, dels er medlemslandenes antal flerdoblet og det samme gælder antallet af kongresdeltagere, som i 1972 androg næsten 2700. Der er nu over 100 medlemslande fordelt på alle verdensdele, og selv om godt halvdelen af deltagerne ved kongressen i Montréal var canadiske eller US-amerikanske geografer, så var deltagerantallet ved denne kongres dog, som ved de tidligere, udtryk for en udpræget global repræsentation, således som det vil fremgå af nedenstående oversigt og kortet side 65.

Der var ingen repræsentanter fra følgende IGU-lande: Cypern, Den dominikanske Republik, Etiopien, Guatemala, Guinea (nylig udtrådt), Island, Panama, Senegal, Vatikanstaten og Zambia.

Selve kongressen varede i ti dage, fra den 8. til den 17. august. De første tre dage var der registrering af deltagere og møder mellem de officielle repræsentanter for de internationale delegationer, og desuden gennemførtes den officielle åbningsceremoni, der fandt sted i »Place des Arts«, en ny stor møde- og kongreshal, som ligger centralt i Montréal. Den 11. august var der indledende fællesmøde, og samtidig startede kongressens 6-7 parallelløbende foredrags- og diskussionsrækker og forskellige symposier.

Ledelsen for den internationale geografiske union vælges altid ved den internationale geografkongres, og for en periode på fire år. I Montréal, og altså i den foregående 4-års periode, var professor Stanislaw Leszczycki, Polen, præsident. Der var 6 vicepræsidenter, og ved valget af dem lægger man betydelig vægt på at få repræsenteret en så stor del af verden som muligt. Det var i Montréal (og fra 1968-72) professor Shiba Chatterjee, India, professor Jean Dresch, Frankrig, professor Torsten Hägerstrand, Sverige, akademikeren Stanislav Kalesnik, USSR, professor Michael J. Wise, England, og professor Mariano Zamorano, Argentina. Endelig skal det nævnes, at unionens generalsekretær og kasserer og redaktør for unionens tidsskrift var professor Chauncy D. Harris, USA.

Til den ny eksekutivkomité i den internationale geografiske union valgtes professor J. Dresch, Frankrig, som præsident, og i øvrigt valgtes man de følgende 6 vicepræsidenter: S. Kiuchi, Japan, F. Davitaya, Sovjetunionen, T. Hägerstrand, Sverige, A. L. Mabogunje, Nigeria, M. Wise, England, og M. Zamorano, Argentina; professor C. D. Harris, USA, genvalgtes som generalsekretær og kasserer. Samtidig blev 4 lande tildelt fuld medlemskab, nemlig Algeriet, Bangla Desh, Elfenbenskysten og Venezuela, og Cypern blev optaget som associate medlem af den internationale geografiske union.

Ved en afstemning mellem de nationale delegerede blev en del af de stående kommissioner ophævet, således bl.a. Commission on Coastal Geomorphology og Commission on Periglacial Geomorphology, hvorimod Commission on Medical Geography på trods af indstilling fra eksekutivkomiteen blev forlænget.

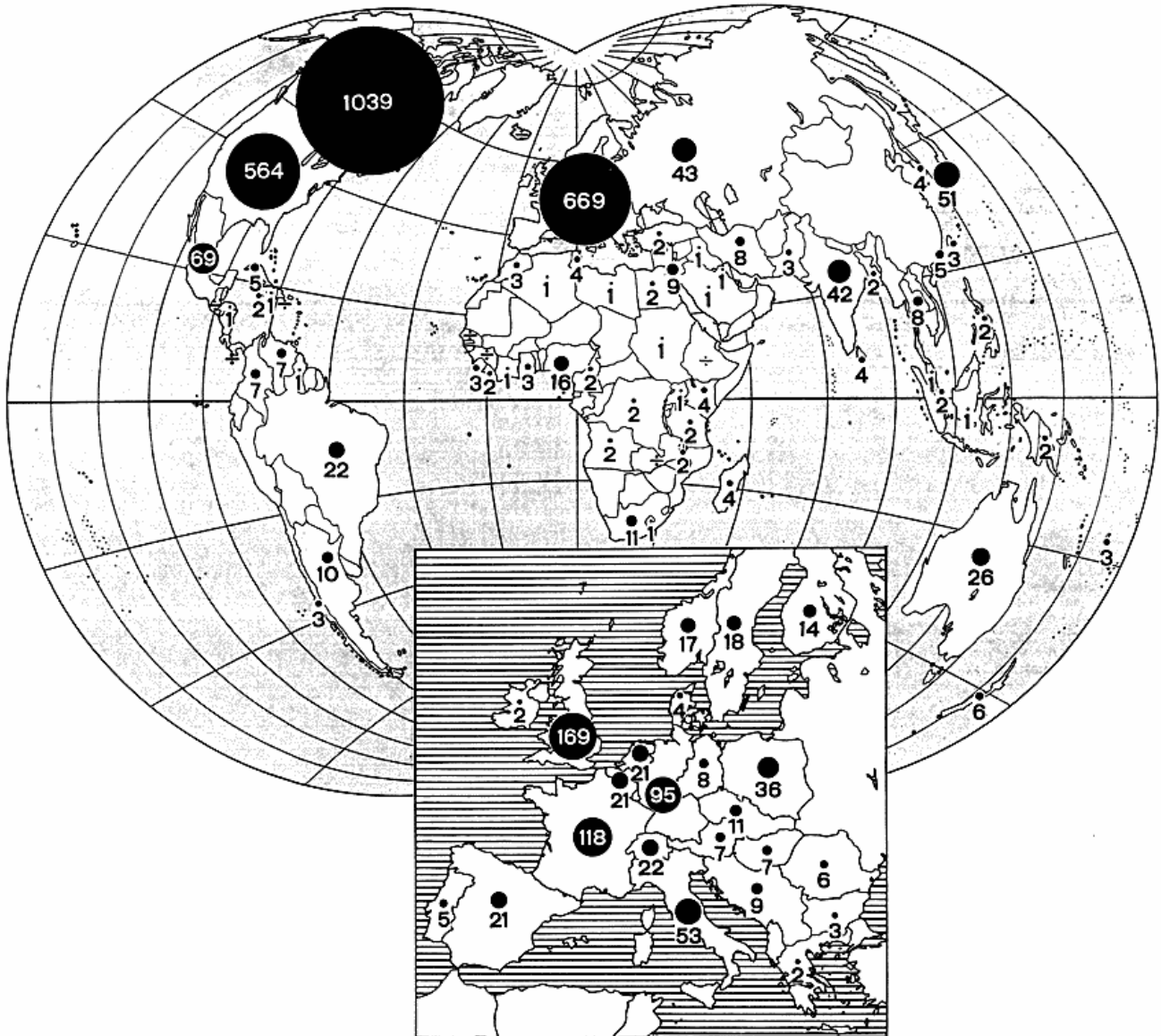

Fig. 1. Kort over deltagerne i Den 22. Internationale Geografkongres i Montréal 1972. Tallene angiver deltagerantallet for hver enkelt medlemsstat, og cirklernes areal er proportionalt med deltagerantallet.

Fig. 1. Map of the participants in The 22. International Geographical Congress in Montréal 1972. The figures indicate the number of participants for each country, and the area of the black circles is proportional to the number of participants.

Der var ved den 22. internationale geografkongres i alt 13 »sektioner«, og en liste over dem vil give et godt indtryk af de mange forskellige discipliner, som behandles ved en international geografkongres:

- Section I – Geomorphology
- Section II – (a) Climatology, (b) Hydrology, Glaciology
- Section III – Biogeography and Pedology
- Section IV – Regional Geography
- Section V – Historical Geography
- Section VI – Cultural Geography
- Section VII – Political Geography

- Section VIII – Economic Geography
- Section IX – Quality of the Environment
- Section X – Agric. Geogr. and Rural Settlement
- Section XI – Urban Geography
- Section XII – Geographic Theory and Model Building
- Section XIII – Remote Sensing, Data Processing and Cartographic Data Presentation

I tilslutning til kongressen var der mulighed for at deltage i 22 forskellige ekskursioner, hvoraf de 7 var lagt før kongressen og de 15 efter kongressen.

Deltagere i Den 22. Internationale Geografkongres
fordelt på verdensdele:

Nordamerika (Canada, USA, Mexico)	1672	62 %
Europa (incl. USSR)	712	26 %
Asien	134	5 %
Syd- og Centralamerika (incl. Vestindien)	52	
Afrika	67	7 %
Mellemøsten	15	
Australasien og Oceanien	39	

Den 22. Internationale Geografkongres

Kongresdeltagere fordelt på lande. Biblioteksmedlemmer i parentes, *medlemmer, som kom fra et ikke-IGU-land.

	Lande	Antal deltagere
<u>ANGLO-AMERIKA:</u>	2	
Canada		1039 (58)
USA		564 (57)
<u>LATINAMERIKA:</u>	10	
Argentina		10 (2)
Brasilien		22 (2)
Chile		3
Cuba		5
Guyana*		1
Haiti*		1
Honduras*		1
Jamaica*		2
Mexico		69 (1)
Venezuela		7 (2)
<u>EUROPA:</u>	23	
Belgien		21 (1)
Bulgarien		3
Czechoslovakiet		11
Danmark		4 (3)
Eire		2
England		169 (23)
Finland		14 (1)
Frankrig		118 (9)
Grækenland		2
Holland		21 (2)
Italien		53 (15)
Jugoslavien		9
Norge		17
Polen		36
Portugal		5
Rumænien		6
Schweiz		22 (2)
Spanien		21 (1)
Sverige		18 (1)
Ungarn		7
Vesttyskland, BRD		95 (15)
Østrig		7 (3)
Østtyskland, DDR		8

Lande Antal deltagere

<u>USSR:</u>	1	43
<u>ASIEN:</u>	19	
Bangla Desh		2
Ceylon (Sri Lanka)*		4
Hong Kong		5
India		42 (3)
Indonesien		1
Iran		8
Iraq		1 (1)
Israel		9 (1)
Japan		51
Korea		4
Kuwait		1
Malaysia		1
Pakistan		3
Philippinerne		2
Saudi Arabien		1
Singapore		2 (1)
Taiwan		3
Thailand		8
Tyrkiet		2
<u>AFRIKA:</u>	21	
Algeriet		1
Angola*		2
Cameroon*		2
Congo (Zaire)*		2
Elfenbenskysten		1 (1)
Ghana		3
Kenya		4
Lesotho*		1
Liberia*		2
Libyen		1
Madagascar		4
Malawi		2
Marocco		3
Nigeria		16 (1)
Sierra Leone		3
Sudan		1
Sydafrika		11 (1)
Tanzania		2
Tunesien		4
Uganda		1
Ægypten		2
<u>OCEANIEN:</u>	5	
Australien		26 (3)
Fiji		3
New Zealand		6 (3)
Papua og New Guinea*		2
Total		2.691 (213)
Total incl. biblioteker		2.904

De ekskursioner og symposier, som lå før den egentlige kongres, strakte sig over perioden fra den 23. juli til den 9. august, og de der fulgte efter kongressen lå inden for dagene fra den 17. august til den 9. september. Det er altså efterhånden sådan, at et medlem, som virkelig udnytter alle de muligheder, der tilbydes ved den internationale geografkongres – deltagelse ikke alene i foredrags- og diskussionsmøder, men også i symposier og ekskursioner – skulle afsætte ca. halvanden måned til det – udover den tid, som medgår til rejse fra og til hjemlandet.

Blandt de symposier, som afholdtes før hovedkongressen i Montréal, kan nævnes:

- Sa 1 – Cultural Discord in the Modern World (Burnaby, British Columbia)
- Sa 2 – Theory of Geography (Toronto, Ontario)
- Sa 3 – Water Resources (Victoria, British Columbia)
- Sa 4 – Role of the City in the Modernization of Developing Countries (Toronto, Ontario)
- Sa 5 – Frontier Settlement on the Forest/Grassland Fringe (Edmonton, Alberta til Saskatoon, Sask.)
- Sa 8 – Physical Geography of the Southwestern Yukon (Whitehorse, Yukon territory til Edmonton, Alberta)
- Sa 9 – Problems of Slow Growth or Stagnant Areas within Developed Countries (St. John's, Newfoundland)
- Sa 10 – Developing Subarctic
- Sa 13 – Stratigraphic Geomorphology (Calgary, Alberta)

Og efter kongressen afholdtes bl.a.:

Sp 2 – Mathematical Spatial Theory (Toronto, Ontario)

Blandt kommissionsmøderne kan nævnes:

Ca 1 – Geographical Data Sensing and Processing (Ottawa, Ontario)

Ca 3 – Processes and Patterns of Urbanization (Toronto, Ontario)

Ca 4 – Periglacial Geomorphology (Inuvik, Northwest Territories)

Ca 5 – Coastal Geomorphology (Halifax, Nova Scotia)

Ca 8 – International Hydrological Decade (Edmonton til Calgary, Alberta)

Ca 9 – Rural Settlement in Monsoon Asia (Victoria, British Columbia)

Ca 10 – Humid Tropics (Guyana, Barbados, Guadalupe)

Ca 13 – Agricultural Typology (Hamilton, Ontario)

Ca 15 – Geography of Arid Lands (Lethbridge, Alberta)

Ca 16 – Population Geography (Edmonton, Alberta)

Ca 18 – Applied Geography (Waterloo, Ontario)

Ca 19 – Quantitative Methods (Kingston, Ontario)

Ca 24 – Medical Geography (Guelph, Ontario)

Mange af ekskursionerne var meget udstrakte og dækkede betydelige dele af Canada. En enkelt gik tværs igennem hele landet fra øst til vest. Der var eksempelvis ekskursioner til Canadas nordvestlige regioner, til Canadas arktiske arkipeler og – med specielt geomorfologisk sigte – til det sydlige Alberta.

Efter kongressen var der ekskursioner til de vestlige Cordillerer, til de sydlige præriestater, til det nordvestlige Quebec og til det nordøstlige Ontario (Ep 4), til Newfoundland og til det canadiske arkipelag (Ep 13). Det er kun eksempler, der er nævnt her, men de giver et godt indtryk af, hvor vide områder, der blev dækket.

I det hele taget må man nok sige, at det største udbytte, som geografer har af at deltage i internationale kongresser, normalt følger med deltagelsen i de til kongresserne knyttede symposier og ekskursioner. Dette være ikke skrevet for at underkende den store betydning af at overvære møder og foredrag og deltage i diskussioner med fagkolleger og derunder høste erfaring om nye synspunkter og ideer samt behandlingen af nye discipliner inden for faget, alt sammen noget, der i høj grad kan betyde et incitament for såvel undervisning som forskning. Men når man trods alt – efter at have deltaget i adskillige internationale kongresser – føler trang til specielt at fremhæve symposier og ekskursioner, der er knyttet til disse kongresser, så ligger deri også en understregning af, hvor vigtigt valget af de internationale kongressers værtsland og værtsby er, specielt når der er tale om geografkongresser. Og på denne baggrund har man lov til at stille forventninger til den 23. internationale geografkongres, der som nævnt skal afholdes i Moskva i 1976, thi hvis de til kongressen knyttede symposier og ekskursioner kommer til at omfatte fjerntliggende dele af Sovjetunionen og distrikter som i høj grad har været i udvikling i de sidste 10 år, så vil medlemmerne få mulighed for at høste et overordentligt rigt udbytte af deres deltagelse.